

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สามเกลอ

๒ ตะลุยหุบเขาพิศมณธาตุ ๑

เขียนและภาพโดย

ชนิชา วงษ์อุบล

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เขียนเรื่องและภาพประกอบโดย ชันวา วงษ์อุบล

ขอขอบพระคุณคณะผู้ให้คำปรึกษา

ครูสังคม ทองมี

ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปสรีนทร อ.วังสะพุง จ.เลย

ผศ.วิรัตน์ ไหมเจริญ

ภาควิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ผศ.ดร.อิทธิพล สิงห์คำ

หัวหน้าสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

นายเฉลิมศักดิ์ ธรรมเรืองฤทธิ์ (ครูแดง บ้านศิลป์ไทย)

ประธานชมรมศิลปะเด็กบ้านศิลป์ไทย อ.ท่าบ่อ จ.หนองคาย

นายไพบุลย์ ธรรมเรืองฤทธิ์ (ครูเม้ม เติมศิลป์)

ประธานโครงการสัญจรสอนศิลป์ฟรีเพื่อคนค้ำของชุมชน

นายรัชช บรเรลงรมย์

ผู้อำนวยการโรงเรียนยูงทองพิทยาคม

นายวัชรพงศ์ สิทธิมาตย์

นักออกแบบผลิตภัณฑ์ FOR DESIGN

ชันวา วงษ์อุบล

คำนิยม

การจัดทำสื่อและนวัตกรรมสำหรับการเรียนรู้มีอยู่มากมายหลายลักษณะ แต่สื่อและนวัตกรรมที่เด็กๆจับขึ้นมาแล้วรู้สึกว่าจะต้องศึกษาหรืออ่านให้จบนั้นหาได้ยากยิ่ง วรรณกรรมเยาวชนที่มีภาพประกอบสวยงาม เป็นสื่ออีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กๆได้ดี ในฐานะการเป็นครูและคลุกคลีอยู่กับวงการศิลปะเด็กมากกว่าสี่สิบปี ข้าพเจ้าทราบดีว่าสื่อการเรียนการสอนวิชาศิลปะในสาระทัศนศิลป์นั้น สิ่งที่ขาดไม่ได้เลยก็คือภาพประกอบที่มีสีสันสวยงามดึงดูดความสนใจ เมื่อประกอบกับความเชี่ยวชาญในการเล่าเรื่อง ที่มีความตื่นเต้นชวนติดตามจนจบเรื่อง หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้จึงมีความลงตัวในการใช้จัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะสำหรับเด็กๆได้เป็นอย่างดี

ผู้เขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ได้สร้างตัวละครที่มีเอกลักษณ์เฉพาะที่แฝงความรู้เรื่องทัศนธาตุ อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างงานศิลปะได้อย่างน่าสนใจ การนำเสนอด้วยกลวิธีการผูกเรื่องราวเป็นเรื่องแต่ง ที่มีการผจญภัยที่สนุกสนานตื่นเต้น อันตรงตามลักษณะนิสัยของเด็กๆ โดยที่ผู้เขียนเองก็เป็นนักเขียนนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนอยู่แล้ว จึงไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะวางพล็อตเรื่องให้สนุกสนานตื่นเต้นชวนติดตาม

ขอแสดงความชื่นชม ต่อครูธันวาท ชุบุบล ที่ได้สร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอนวิชาศิลปะสำหรับเด็กๆขึ้นมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าครูธันวาท จะได้สร้างสรรค์สิ่งดีๆ เช่นนี้ขึ้นมาอีก เพื่อส่งเสริมให้เด็กๆหันมาให้ความสนใจต่องานศิลปะให้มากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

สังคม ทองมี

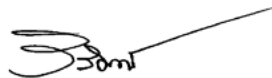
ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปสรีร

อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

คำนิยม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง สามเกลอตะลุยกุหลาบเขาทัศนธาตุ ที่ครูธันว วงษ์อุบล ได้เขียนขึ้น เป็นหนังสือที่ใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะสำหรับเด็กและเยาวชนได้เป็นอย่างดี ด้วยเนื้อหาที่เมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้วสามารถเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับทัศนธาตุได้ง่าย น่าสนใจ มีการดำเนินเรื่องที่ไม่ซับซ้อน พร้อมทั้งมีภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม สามารถสื่อสารให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทางด้านทัศนศิลป์ รู้จักประวัติของศิลปินที่มีชื่อเสียง พร้อมๆไปกับการรักการอ่านซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้สาขาวิชาอื่นๆต่อไป

ขอชื่นชมในความคิดสร้างสรรค์ของ ครูธันว วงษ์อุบล ในครั้งนี้ ที่ได้สร้างนวัตกรรมทางการศึกษาที่ดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ครูธันว วงษ์อุบล คงจะยังไม่หยุดนิ่งในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ ออกแบบและสร้างสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กๆ ที่มีคุณภาพขึ้นมาอีก เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ผศ.วิรัตน์ ไ่ม้เจริญ

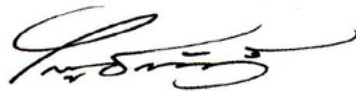
ภาควิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

คำนิยม

หนังสือเล่มนี้เป็นทั้งนวนิยาย เป็นทั้งการ์ตูน เป็นทั้งหนังสือเรียนก็ว่าได้ เพราะมีรูปแบบน่าสนใจ การนำเสนอเรื่องราววิชาการมาเสริมจินตนาการให้เข้าใจง่าย โดยเฉพาะ เรื่อง “ทัศนธาตุ” ที่คุณครูธันวา วงษ์อุบล ใช้กลวิธีสร้างตัวละครเป็นการ์ตูนภาพประกอบ คิดค้นบุคลิกที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับทฤษฎีสี องค์ประกอบศิลป์ได้ดีทีเดียว สร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เจริญปัญญา มีการแทรกอารมณ์ขัน ตื่นเต้น ไร่ใจ กับการผจญภัยของเหล่าตัวละครที่ชวนให้ติดตาม

สาระในเรื่องมีการสอดแทรกแง่คิด ให้คติ มีเหตุมีผล ใหู้จักเป็นคนช่างสังเกต ไม่ประมาท รู้การเอาตัวรอด แยกแยะผิดชอบชั่วดี มีแผนคุณธรรม เช่น การช่วยเหลือกันในยามเดือดร้อน สะท้อนการมีน้ำใจ ได้เกร็ดความรู้ผ่านตัวละครชื่อ “เทพฮุก” การบูรณาการเข้ากับสาระวิชาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศิลป์ จุดเด่นอีกอย่างคือการหยิบยกเอาศิลปินแห่งชาติของไทย สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ทั้ง 3 ท่าน พร้อมศิลปินและกวีผู้สร้างตำนานไว้อย่าง “จาง แซ่ตั้ง” รวมถึงศิลปินระดับโลกมาช่วยสร้างสีสัน อรรถรสได้เป็นอย่างดี

ก่อนหน้านี้คุณครูธันวา วงษ์อุบล เคยรวมกิจกรรมการสอนศิลปะสำหรับนักเรียนในถิ่นทุรกันดารด้วยกันมาแล้ว และได้เห็นความสามารถอีกด้านหนึ่งคือ บทบาทของนักเขียนนวนิยายที่มีคุณภาพคนหนึ่ง เคยได้รับรางวัลจากเวทีต่างๆ ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์หลายแห่งมาแล้ว ประสบการณ์เหล่านี้คงตกผลึกส่งผลให้หนังสือเล่มนี้มีคุณภาพยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน ขอชื่นชมการสร้างสรรค์นวัตกรรมสื่อการเรียนการสอนศิลปะอันที่จะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนและครูผู้สอน ตลอดจนผู้สนใจศิลปะเพื่อเผยแพร่ต่อไป

ไพบูลย์ ธรรมเรืองฤทธิ์

ประธานโครงการสัณยจรสอนศิลป์ฟรีเพื่อคนดีของชุมชน

คำนำ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง สามเกลอตะลุยกุหลาบเขาทัศนธาตุ ผู้เขียนได้เขียนขึ้นโดยมีจุดประสงค์ เพื่อต้องการให้ครูและนักเรียนได้มีสื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนทางเลือกเพิ่มขึ้น นอกเหนือจากหนังสือเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ยังได้ปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีนิสัยรักการอ่าน มีจินตนาการในการสร้างสรรค์ ได้รู้จักทัศนธาตุเบื้องต้น อันเป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียน

นอกเหนือจากเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะแล้ว หนังสือเล่มนี้ยังได้เกี่ยวข้องกับและบูรณาการถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอีก เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ลักษณะของพืชพันธุ์ต่างๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ลักษณะนิสัยในการกินและการหมั่นออกกำลังกาย ซึ่งผู้เขียนได้แฝงไว้ในตัวละครที่ผู้เขียนสร้างขึ้น

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์กับนักเรียน ครูผู้สอนหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจ ตลอดจนการสร้างความสุข และความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน มีความรู้เกี่ยวกับทัศนศิลป์เพิ่มขึ้น บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะตามที่ตั้งไว้

ธันวา วงษ์อุบล

คำแนะนำการใช้หนังสือ

สำหรับครู

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง "สามเกลอตะลุยหุบเขาทัศนธาตุ" จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการอ่าน และเสริมทักษะทางด้านทัศนศิลป์แก่นักเรียนหรือผู้สนใจทั่วไป
2. หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับทัศนธาตุต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น มีการดำเนินเรื่องเป็นลักษณะของวรรณกรรมเยาวชน ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน มีภาพประกอบสวยงามดึงดูดความสนใจแก่ผู้อ่าน
3. หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
 - 3.1 ส่วนเนื้อหาและภาพประกอบ มี 4 บท
 - 3.2 สาระความรู้ท้ายบท
 - 3.3 คำถามประจำบท
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ครูผู้สอนควรให้นักเรียนอ่านเสริมประกอบหนังสือเรียนรายวิชาศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
5. ครูผู้สอนควรเสนอแนะให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้อื่น หลังจากอ่านสาระความรู้ท้ายบทจบลง
6. หลังจากนักเรียนอ่านหนังสือเล่มนี้จบลง ครูผู้สอนควรให้นักเรียนฝึกการใช้ทัศนธาตุจากหนังสือเล่มนี้ เพื่อจัดองค์ประกอบศิลป์ให้เป็นผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์จากความรู้และจินตนาการของตัวนักเรียนเอง
7. หลังจากจบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนจากหนังสือเล่มนี้แล้ว ครูควรให้นักเรียนวิจารณ์ผลงานศิลปะของเพื่อนๆ แต่ละคน พร้อมทั้งชมเชยให้กำลังใจผู้สร้างสรรค์ผลงาน และนำผลงานของนักเรียนจัดเป็นนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ต่อไป

สำหรับนักเรียน

1. นักเรียนใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ อ่านเสริมประกอบหนังสือเรียน รายวิชาศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ก่อนการเริ่มใช้หนังสือเล่มนี้ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) หลังจากนักเรียนอ่านหนังสือเล่มนี้จบลง
3. ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้อื่น หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้จบลง
4. นักเรียนสามารถฝึกการใช้ทัศนธาตุจากหนังสือเล่มนี้ เพื่อนำไปใช้จัดองค์ประกอบศิลป์ ให้เป็นผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์จากความรู้และจินตนาการของตัวเอง
5. หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้จบลง นักเรียนสามารถวิจารณ์ผลงานศิลปะของเพื่อนๆ ได้ตามหลักของการจัดองค์ประกอบศิลป์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
แนะนำตัวละคร	1
บทที่ 1 ตอน หมู่บ้านไร่สี	4
บทที่ 2 ตอน ผจญปีศาจเส้น	25
บทที่ 3 ตอน ป่าเห็ดลายจุด	39
บทที่ 4 ตอน ปะทะจอมมาร	60
บทส่งท้าย	92
บรรณานุกรม	93
เกี่ยวกับผู้เขียน	94

แนะนำตัวละคร

1

ดาหุลา

เด็กหนุ่มที่ปู่ชาวเสกขึ้นจากต้นดาหลา เป็นผู้นำในกลุ่มสามเกลอมีนิสัยสุขุม รอบคอบ มีผมและชุดเกราะเป็นสีแดง อาวุธประจำกายคือ พู่กันสยบวงล้อสี่

อัญชัน

เด็กหนุ่มที่ปู่ชาวเสกขึ้นจาก ต้นอัญชัน รูปร่าง ผอม สูง ผมหยักศกเป็นสีน้ำเงิน นิสัยขี้เกียจ อาวุธประจำกายคือ ดินสอสายฟ้า

ทานตะวัน

เด็กหนุ่มที่ปู่ชาวเสกขึ้นจากต้นทานตะวัน รูปร่าง อ้วนท้วนสมบูรณ์ มีผมเป็นสีเหลือง นิสัยตะกละ ชอบกิน อาวุธประจำกายคือ จานสี่สะท้อนกลับ

เทพธิดา 3 ฤดู

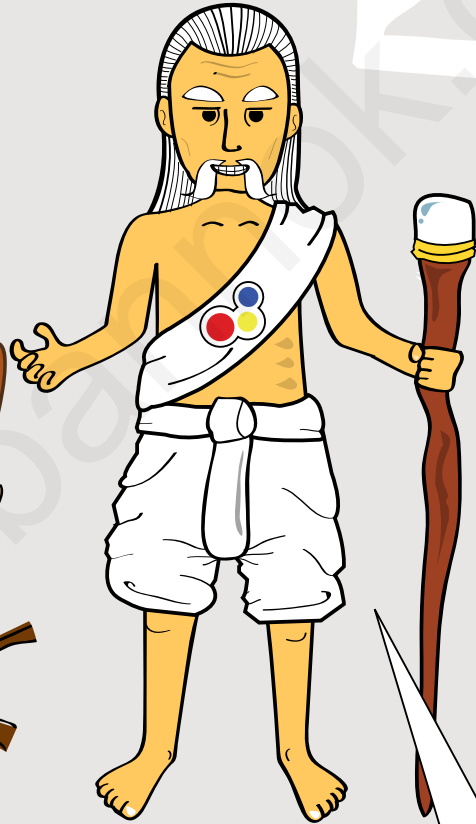
เทพน้อยลูกศิษย์ของปู่ขาว ร่างกาย
เปลี่ยนได้ 3 สี ตามฤดูกาล ร่วมเดิน
ทางไปกับสามเกลอ สามารถสื่อสาร
กับปู่ขาวได้ด้วยไม้กายสิทธิ์

เทพธิดา

คุณหนูของเทพธิดาสามฤดู เป็นเทพ
แห่งความรู้ คอยให้คำแนะนำกับ
สามเกลอเวลาเพลี่ยงพล้ำศัตรู

แนะนำตัวละคร

ปู่ขาว

จอมขมังเวทย์ด้านดี ชอบ
ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นเพื่อนกับจอมมารสายรุ้ง
ในวัยหนุ่ม แต่ต้องแตกแยกกัน เมื่อจอมมาร
สายรุ้งหันไปเรียนไสยเวทย์ชั่วร้ายด้านมืด

แนะนำตัวละคร

จอมมารสายรุ้ง

จอมขมังเวทย์ด้านมืด เป็นเพื่อนกับปู่
ขาวในวัยหนุ่มชอบออกอาละวาดเที่ยว
ดูตกئينกินสีไปทั่ว มีถิ่นพำนัก อยู่ที่
หุบเขาทศนธาดู

ปีศาจจุด

ลูกสมุนของจอมมารสายรุ้ง ที่อยู่คือ
ป่าเห็ดลายจุด รักษาต้นไม้สองกอนถึง
หุบเขาทศนธาดู

ปีศาจเส้น

ลูกสมุนของจอมมารสายรุ้ง ที่อยู่คือป่า
ไม้ประหลาด รักษาต้นไม้แรกกอนถึง
หุบเขาทศนธาดู

ณ หมู่บ้านกลางหุบเขาแห่งดินแดนเวทมนตร์ หมู่บ้านแห่งนี้ไร้สีสันมายาวนานหลายปี ทุกสิ่งทุกอย่างของที่นี่ได้แปรเปลี่ยนเป็นโทนสีชาวดำทั้งหมด หมู่บ้านแห่งนี้ต้องคำสาปของจอมมารสายรุ้งซึ่งเหยียบย่างเข้ามา แล้วได้กลืนกินสีสันของทุกสรรพสิ่งไปจนหมดสิ้น เหลือไว้เพียงสีชาวดำที่จืดชืดไร้ชีวิตชีวา ผู้คนหน้าตาหม่นหมองต่างใช้ชีวิตอยู่เพียงเพื่อให้ผ่านวันวันไปด้วยจิตใจอันห่อเหี่ยว

แล้ววันหนึ่งชายชราผู้มีเส้นผมและหนวดเคราสีขาวยาวสยายก็ได้เดินทางมาถึงหมู่บ้านแห่งนี้ สัมผัสแรกของท่านผู้เฒ่า คือความจืดชืดไร้ชีวิตชีวาขาดซึ่ง**สุนทรียภาพ**อันเป็นสิ่งรื่นรมย์ของชีวิตมนุษย์ทั่วไป

“นี่รี ดินแดนที่ไร้สีสัน”

ชายชราพึมพำแล้วเดินไปนั่งลงไถรมไม้ใหญ่ ซึ่งมีใบเป็นสีเทา

“คงได้เวลาของพวกเจ้าแล้วละเทพน้อยสามสี”

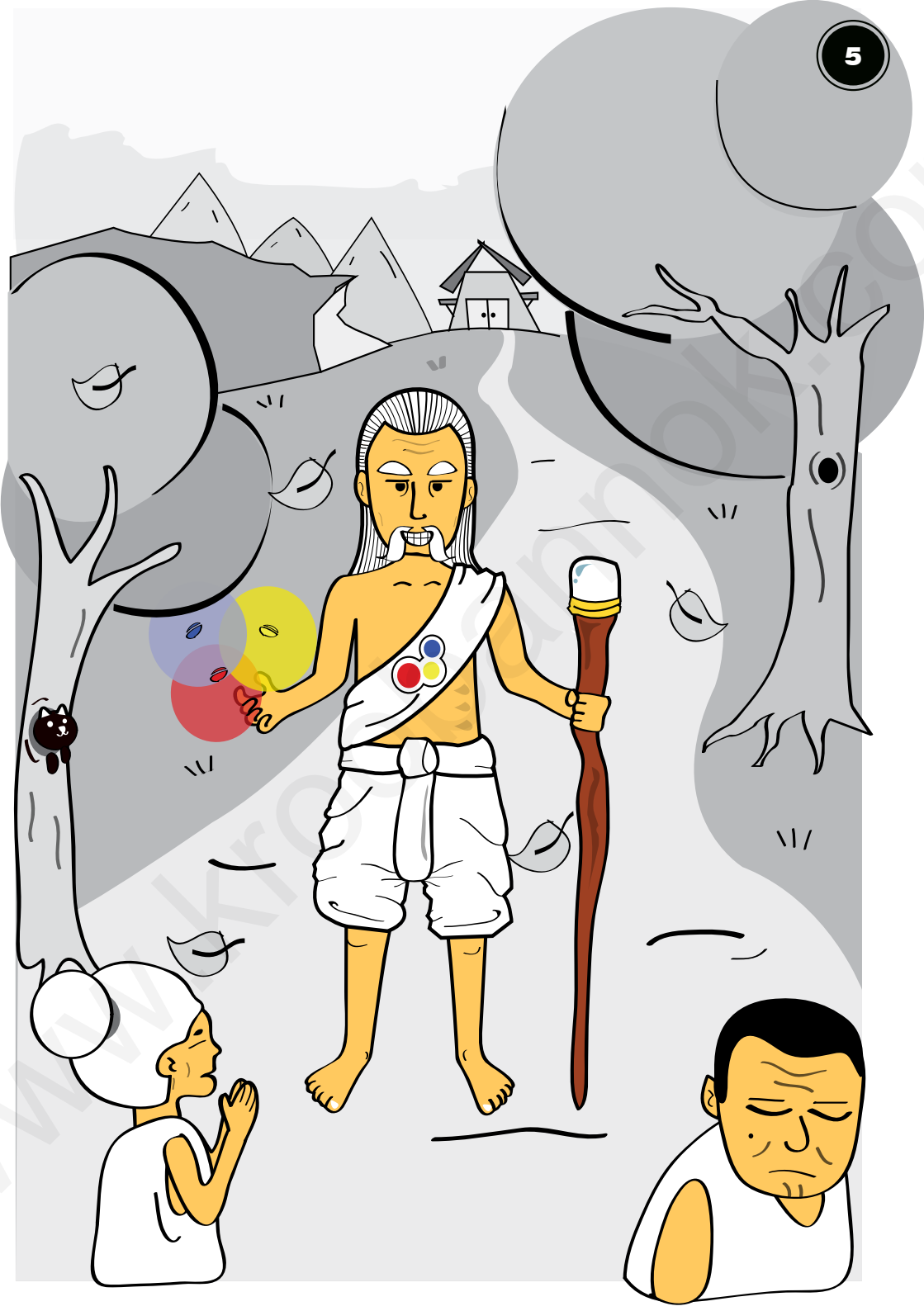
จากนั้นลวงอะไรบางอย่างออกมาจากยาม แล้วแบมือออก เมล็ดพืชสามชนิดวางอยู่บนฝ่ามือ เขาหวานเมล็ดพืชทั้งสามลงบนพื้นดินขณะนั่งบริกรรมคาถา พลันบังเกิดสิ่งมหัศจรรย์ขึ้นตรงหน้า มีต้นดอกไม้สามต้นค่อยๆ ออกขึ้นมาจากพื้นดินอย่างช้าๆ

ต้นที่หนึ่ง คือต้น**ดาหลา**มีดอกสีแดงสด

ต้นที่สอง คือต้น**อัญชัน**มีดอกสีน้ำเงินเข้มขลัง

ต้นที่สาม คือต้น**ทานตะวัน**มีดอกสีเหลืองสุกใส

ต้นดอกไม้ทั้งสามต่างมีดอกเพียงดอกเดียวที่กำลังเริ่มขยายใหญ่ขึ้น ดอกไม้ทั้งสาม มีสีสดใสเปล่งประกายท่ามกลางบรรยากาศขมุกขมัว

เมื่อเสียงปริกรรมคาถาจบลง ดอกไม้ทั้งสามดอกก็ได้กลายเป็นเด็กหนุ่มรูปร่างต่างสีสนั่นนั่งคุกเข่าอยู่ตรงหน้า ชายชราจึงมองดูทั้งสามขณะเผยยิ้มที่มุมปาก

คนแรกเป็นเด็กหนุ่มที่เกิดจากดอกดาหลารูปร่างสมส่วนผมบนศีรษะมีสีสีแดงประดุจเปลวเพลิงเหมือนกลีบของดอกดาหลา

คนที่สองเป็นเด็กหนุ่มที่เกิดจากดอกอัญชันมีรูปร่างผอมชะลูด ผมบนศีรษะมีสีน้ำเงินเข้มหยักศกเหมือนกลีบของดอกอัญชัน

คนที่สามเป็นเด็กหนุ่มที่เกิดจากดอกทานตะวันมีรูปร่างอ้วนท้วมสมบูรณ์ ผมบนศีรษะมีสีเหลืองโคม้นเป็นกลีบทับซ้อนเหมือนดอกทานตะวัน

“หิ...หิ...หิ...”

ชายชราหัวเราะในลำคอเบาๆด้วยความพึงพอใจ

“ถึงเวลาที่จะต้องทำงานกันอีกแล้วเทพน้อยทั้งสาม”

“ครับ ท่านปู่ขาว” ทั้งสามเอ่ยขึ้นพร้อมกันขณะก้มลงกราบชายชราที่พวกเขาเรียกว่าปู่ขาว

“ดีมาก ดาหลา อัญชัน ทานตะวัน”

“ฮ่าว...” ยังมีทันไรก็บังเกิดเสียงหวอหวอดดังมาจากเจ้าตัวอ้วนพร้อมกับเสียงทองรอง

“ที่นี่มีเซเว่นใหม่ครับปู่”

“พอดี้นมาก็หิวเลยนะเจ้าทานตะวัน”

“ที่วิมานของท่านตะวันบนสวรรค์เปลี่ยนตู้เย็นเป็นเครื่องที่หาแล้วครับปู่” อัญชันเอ่ยขึ้น

“ทำไมล่ะ”

“ก็เจ้านี่เทียวเปิดปิดตู้เย็นทั้งวันนะซี”

บารนเข้า
แล้วโร

หิว ชะ...

“ก็มันหิวนี่นา” ทานตะวันแย่งขึ้น “ที่วิมานของนายยังเปิดแอร์นอน
กลางวันทุกวัน มิน่าละถึงตัวยาว”

“เฮ้ย ! เจ้านี่ว่าฉันขี้เกียจสั้นหลังยาวไซ้มัย เดี่ยวเจอดินสอสายฟ้า
เสียหรอก”

“พอๆ อย่าเพิ่งทะเลาะกันเจ้าอวนเจ้าผอม” ปู่ขาวพูดขัด
ทั้งคู่เงยบเสียลง ขณะที่เด็กหนุ่มผมสีแดงอีกคนกำลังนั่งนิ่งเงย
รอฟังคำสั่ง

“พวกเจ้าทั้งสามคงเห็นแล้วว่าเกิดอะไรขึ้นกับที่นี่”
ทั้งสามกวาดสายตามองไปรอบๆ
“ที่นี่ไม่มีสีสันเอาเสียเลย ทำไมมันมีแต่สีขาวๆดำๆอย่างนี้ละท่าน
ปู่” ดาหลาถามขึ้น

“จอมมารสายรุ้งเดินทางมาที่นี่แล้วดูดกลิ่นสีสันของที่นี่ไปเสีย
หมด”

“ฮา...จอมมารสายรุ้ง”
อัญชันกับทานตะวันอุทานขึ้นพร้อมกัน
“ใช่แล้ว จอมมารผู้เคยเป็นสหายขาในวัยหนุ่ม แต่เขาหลงผิดไป
ศึกษาไสยเวทย์ในด้านมืด แล้วเที่ยวดูดกลิ่นกินสีเพื่อความป็นอมตะของ
ตนเอง พวกเจ้าจะต้องออกเดินทางตามหาจอมมารสหายขา แล้วคืนสีสัน
ให้กับหมู่บ้านแห่งนี้ ก่อนที่มันจะเที่ยวดูดกินสีที่อื่นอีกจนหมดโลก”

“ครับท่านปู่”
ทั้งสามตอบอย่างแข็งขันพร้อมกับลุกขึ้นยืนเตรียมออกเดินทาง
“แต่ช้าก่อน”

“ว่า...อะไรอีกละท่านปู่” เจ้าอวนสีเหลืองพูดขึ้น
“พวกเจ้ารู้หรือยังว่าจะตามหาจอมมารสายรุ้งที่ใด”

ทั้งสามหันมองหน้ากันเล็กน้อย

“เออ...จริงสิ แล้วบ้านเจ้าจอมมารนี่มันอยู่ไหนหว่า” อัญชันพูดขึ้น
เปาะ!เปาะ!

เสียงต็ดนึ่งดังขึ้นสองครั้ง

“ขามีตัวช่วยให้พวกเจ้า”

สิ้นเสียงพูดของปู่ขาว ก็บังเกิดมีเทพธิดาตัวน้อยๆ น่ารักมีปีกเป็น
ผีเสื้อลอยอยู่บนอากาศ ไกลๆ เทพธิดาน้อย มีนกฮูกหน้าตาเจ้าระเบียบ
ท่าทางทรงภูมิบัณฑิตอยู่ข้างๆ

“นี่คือเทพธิดาสามฤดูแลและเทพฮูก ที่จะนำพวกเจ้าตามหาจอมมาร
สายรุ้ง ไปได้”

วืง!

สิ้นเสียง ร่างของปู่ขาวก็หายวับไปกับตา

“อ้าวปู่ ทำไมมาเร็วไปเร็วอย่างนี้ละ” ดาหลาเอ่ยขึ้น

“พวกเจ้าสื่อสารกันเอาเองละกัน ทั้งสองเปรียบเสมือนเป็นตัวแทน
ของข้า ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...”

เสียงดังมาจากท้องฟ้าแล้วหายไป

ทั้งสามหันมองมาทางเทพธิดาตัวน้อยและนกฮูกหน้าตาเจ้า
ระเบียบที่กำลังลอยตัวอยู่ตรงหน้า เทพธิดาตัวน้อยมีดวงตากลมโต ปาก
และจมูกจิ้มลิ้มมีส่วนกำลังลอยอยู่บนอากาศด้วยปีกผีเสื้อสีฟ้าอ่อน
สวยงามเผยยิ้มให้กับทั้งสาม ส่วนเทพฮูกสวมแว่นกลมขนาดใหญ่เท่ากับ
ดวงตาวางท่าทางทรงภูมิอยู่ข้างๆ เทพธิดา

“เจ้าชื่ออะไรแม่เทพธิดาบ้าง” เจ้าอวนทานตะวันเอ่ยถามขึ้นด้วย
ความทะเล้นคะนองปาก

“ปรี๊ด!”

เรี

เ

ย

ง

เสียงเป่านกหวีดดังมาจากเทพธูกร่วมกับควักบัตรสีเหลืองขึ้น
“นายได้ใบเหลืองเจ้าตัวอ้วน”

“อะ...อะไรวะนี่” ทานตะวันพูดขึ้นเสียงอ่อยท่าทางงุนงง

“การพูดจาเสียดสีไม่ให้เกียรติสุภาพสตรีอยู่ในเกณฑ์การโดนใบเหลือง หากลองเกินไ้ไปมากกว่านี้เจ้าจะโดนใบแดง” เทพธูกระบาย

“อ้าวเฮ้ย มีใบเหลืองใบแดงยังกับแข่งฟุตบอลแหละ แล้วถ้าฉันโดนใบแดงแล้วจะเกิดอะไรขึ้นเจ้านกฮูกตาโต”

“นายก็จะมีหางงอกออกมาแล้วเกิดอาการคันไปทั่วร่างกายเป็นเวลาสามวัน”

“ฮา...ฮา...ฮา...”

ทั้งสามหัวเราะขึ้นพร้อมกันกับคำขู่ของนกฮูกตัวจิ๋วที่เพ็งรู้อยู่จกกัน

“ก๊วญนกฮูกตาโตกับตุ๊กตาบาบี่ ก๊วญนกฮูกตาโตกับตุ๊กตาบาบี่”

เจ้าอ้วนทานตะวันไม่สนใจกับคำขู่นั้น แล้วเริ่มออกลีลาเต้นด้วยท่าทางทะเล้นพลาฟพูดล้อเลียนเทพน้อยทั้งสอง

“ได้เลยเจาหมูอ้วนตัวเหลือง ถ้านายอยากลองของ”

“ปรี๊ด !”

เสียงเป่านกหวีดดังขึ้นอีกครั้งพร้อมกับใบแดงที่ชูขึ้นกลางอากาศ

“นายโดนใบแดงแล้ว เจ้าตัวอ้วน”

สิ้นเสียงเทพธูกร พลันก็มีหางเฝือกออกมาจากก้นของทานตะวัน

“โอ้ย! คันๆๆ”

เสียงร้องของทานตะวันดังขึ้น พลาฟเต้นเหิงๆพร้อมกับมือที่เกาไปทั่วร่าง

ดาหลากับอัญชันตกตะลึงกับฤทธิ์เดชของนกฮูกตัวจิ๋ว

“เป็นไงละเจ้าอ้วน” เทพธูกรพูด

หิหิ รู้ชะมั้งว่า ใครเป็นใคร

โธ้ย!!

ตัน ตัน ตัน

“โอ้ย! ยอมแล้ว ยอมแล้ว คั่นๆ...”

“นายจะต้องเกาะอยู่อย่างนี้อีกสามวัน จำไว้”

“โอ้ย! ช่วยฉันที่ดาหลา อัญชัน”

“จะช่วยยังไงหว่า แถวนี่ไม่มีร้านขายยาเสียด้วยสิ”

“จั้นเอาอย่างนี้ละกัน”

ดาหลาพูดพลางชูอาวุธประจำกายขึ้นบนอากาศ แล้วตัวตกลงบน
ร่างของทานตะวันที่กำลังวิ่งพล่านไปมา

ซา...!โครม !

เสียงน้ำจากปลายพู่กันของดาหลาปะทะเข้ากับร่างของทานตะวัน
ทำให้เจ้าตัวอ้วนถึงกับก้นจ้ำเบาลงกับพื้น

“เออ ค่อยยังชั่วหน่อย” ทานตะวันเอ่ยขึ้นหลังจากพ่นน้ำออกจาก
ปาก

“เป็นไง หายคั่นหรือยัง”

เมื่อเวลาผ่านไปชั่วครู่

“โอ้ย! คั่นๆ มันคั่นอีกแล้ว” ทานตะวันลุกขึ้นเต้นเหิงๆ พลางเกาะ
ไปทั่วร่างอีกครั้ง

“ไม่มีทางช่วยเขาได้หรอกท่านดาหลา” เสียงเทพธิดาสามฤดูแล้ง
ขึ้น

“แล้วจะทำไมล่ะ เจ้าวอนนี่ถึงจะหายคั่น”

“ก็ผู้ที่ใช้เวทมนตร์นี้จะถึงจะถอนคำสาปนั้นได้”

“ฮา จากเจานกฮูกตาโตใจดำตัวนั้นหรือ”

เทพฮูกหันมาทางดาหลา พลางขมวดคิ้ว

“อะ อะ อยามาใช้กิริยาอย่างนี้กับข้านะ เจ้าหัวแดง หรืออยากจะ
เป็นอย่างเจ้าวอนนั้น”

“ปละ...เปล่า ท่านเทพสุกผู้ทรงธรรมข้าขอโทษที่พลั้งเผลอพูดออกไปอย่างนั้น ข้าเพียงแค่อยากช่วยเพื่อนข้าให้พ้นความทุกข์ทรมาน ท่านพอจะยกโทษให้กับเจ้าทานตะวันขี้เล่นนั้นได้หรือเปล่า”

“ปกติข้าก็ไม่ได้ใจไม้ไผ่ระกำอะไรหรอกนะหากเจ้าอ้วนนั้นจะสำนึกผิดกับกิริยาไม่สุภาพที่แสดงออกต่อข้าและเทพธิดาสามฤดู”

“โอ้ยๆ ยอมแล้วจายอมแล้ว จะให้ทำอะไรฉันยอมทุกอย่าง อูยส์... คั่นๆ” ทานตะวันพูดพลางเดินไปมา

“เมื่อเจ้าสำนึกผิดแล้ว ข้าจะให้โทษ แต่เจ้าต้องกล่าวคำว่าขอโทษสามครั้งเป็นการถอนคำสาปข้า”

“มัวรีรออะไรอยู่เล่าเจ้าอ้วน รีบกล่าวคำขอโทษเร็วเข้าสิ” อัณชันบอกกับทานตะวัน

ทานตะวันรีบคุกเข่าลงแล้วรีบเอ่ยวาจาขอโทษอย่างไม่รอช้า

“ข้าขอโทษ ข้าขอโทษ ข้าขอโทษ”

“ปรี๊ด !”

เสียงเป่านกหวีดคล้ายเวทมนตร์ดังขึ้น ร่างของทานตะวันจึงกลับคืนเป็นปกติ

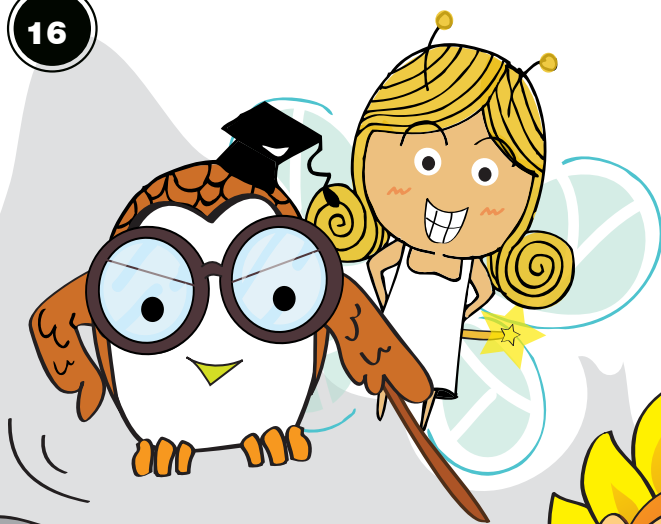
“ไชโย ไม่คั่นแล้ว ขอขอบคุณท่านสุก ขอขอบคุณท่านสุก”

“ต่อไปก็ให้ระวังคำพูดคำจาด้วย ดังสุภาษิตที่ว่าพูดดีเป็นศรี แก่ปากนะทานตะวัน”

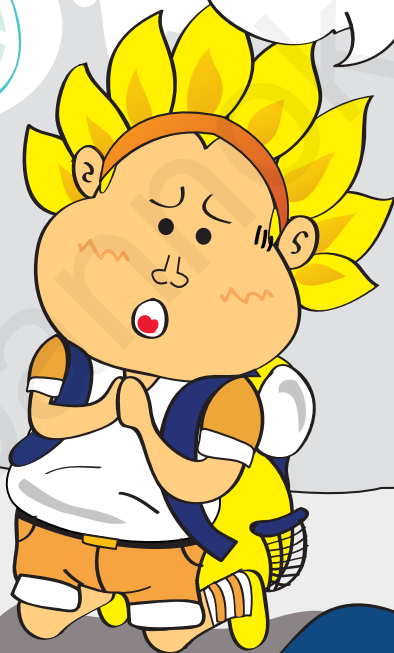
“ครับท่านเทพสุก”

“จันทน์พวกท่านทั้งสามมีอะไรสงสัยเกี่ยวกับตัวข้าและเทพธิดาสามฤดูอีกหรือไม่ ถ้ามีก็โปรดถาม จะไขข้อสงสัยให้พวกท่าน”

ทั้งสามรวมตัวปรึกษาหารือกันชั่วครู่แล้วจึงเกิดคำถามข้อแรกขึ้นจากดาหลา

ยอมแล้วจ้า....

อิ อิ.....เจ้าอ้วนหมดลาย

“ขามีคำถาม”

“วามาเถอะท่านดาหลา” เทพธิดาสามฤๅญเอ๋ยขึ้นด้วยน้ำเสียง
สุภาพนุมนวล

“เมื่อเราทั้งห้าจะได้เดินทางตามหาจอมมารสายรุ้งร่วมกันตามคำสั่งของปู่ขาว พวกข้าก็อยากรู่ว่าท่านทั้งสองเป็นใครมาจากไหน”

“ได้สิท่านเทพน้อยทั้งสาม ฉันคือเทพธิดาสามฤๅญ และนี่คือเทพสุกผู้ติดตาม” เทพธิดาสามฤๅญพูดขึ้น แล้วผายมือไปทางเทพสุก

“เราทั้งสองเป็นเสมือนตัวแทนของปู่ขาวที่จะนำพวกท่านไปพบกับจอมมารสายรุ้ง ภายที่แท้จริงของฉันจะเป็นสีขาแต่อีกหน่อยพวกท่านจะมองเห็นกายของฉันเป็นสีชมพู ก็เพราะว่ากำลังอยู่ในฤดูร้อน สีในกายของฉันจะผสมกับสีของท่านดาหลาที่เป็นสีแดงนั่นเอง แต่ถาหากเข้าสู่ฤดูฝนเมื่อไหร่คุณสมบัติของสีขาในกายฉันก็จะผสมกับสีเหลืองของท่าน ทานตะวันร่างกายของข้าก็จะกลายเป็นสีเหลืองอ่อนทันที”

“แล้วร่างของท่านก็จะกลายเป็นสีฟ้าเมื่อย่างเข้าสู่ฤดูหนาวนะสิ”
อัญชันพูดขึ้น

“ใช่แล้ว สีขาในกายของฉันก็จะผสมกับสีน้ำเงินของท่านอัญชันจนกลายเป็นสีฟ้า”

“แล้วหน้าที่ของผู้ติดตามท่านละ” ดาหลาเอ๋ยถาม

“ท่านเทพสุกจะมีหน้าที่บันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่เราประสบระหว่างการเดินทาง เพื่อเขียนรายงานการเดินทางเสนอต่อท่านปู่ขาวเมื่อเราเสร็จภารกิจ และที่สำคัญท่านเทพสุกเปรียบเสมือนคลังความรู้ทั้งหมด พวกท่านต้องการทราบอะไรถามเทพสุกได้”

“เหมือนเป็นห้องสมุดเคลื่อนที่ได้อย่างนั้นสิ” ดาหลาพูดขึ้น

“จริงแท้แน่นอนท่านทั้งหลายเอ๋ย” เทพสุกตอบแล้วยึดดอก

“ถ้าอย่างนั้นพวกเราทั้งห้าก็เป็นเพื่อนกันได้ แล้วเราจะเริ่มต้นออกตามหาจอมมารสายรุ้งที่ไหนล่ะ”

เทพธิดาสามฤๅษีไม่กายสิทธิ์ไปยังหุบเขาที่อยู่ไกลลิบ

“ข้ามเขาสูงนั้นไปจะเข้าสู่เขตแดนที่พำนักของจอมมารสายรุ้ง หลังจากเจาจอมมารออกเที่ยวดูดกลิ่นกินอาหารอันโอชะ ซึ่งก็คือสีสันอันสวยงามตามสถานที่ต่างๆ จนอิ่มหน้าสำราญแล้ว จะกลับมาพักผ่อนอยู่ที่หุบเขาแห่งนี้ซึ่งมีชื่อว่าหุบเขา**ทัศนธาตุ**”

“หุบเขาทัศนธาตุหรือ ชื่อแปลกดี”

“ใช่แล้วคำว่าทัศนธาตุ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะทั้งหมดบนโลกใบนี้ ยังไงล่ะ”

“งานศิลปะทำให้โลกน่าอยู่ สีสันต่างๆทำให้โลกสวยงาม เมื่อจอมมารสายรุ้งเที่ยวดูดกลิ่นสีไปทั่วอย่างนี้ ก็หมายความว่าจอมมารไม่ต้องการให้โลกนี้สวยงามอย่างนั้นสิ” ดาหลาออกความเห็น

“ถูกแล้วท่านดาหลา จอมมารตกอยู่ในไสยเวทย์ดำ เขาไม่ต้องการให้โลกนี้มีสีสันสวยงามอีกต่อไป”

“เจาจอมมารนี่ช่างไร้ซึ่งสุนทรียภาพเสียจริง”

“ถ้าอย่างนั้นเรารีบออกเดินทางกันเถอะ ข้าหิวจะแย่อยู่แล้ว จะได้หาอะไรอร่อยๆกินที่หุบเขาชื่อประหลาดนั้น” ทานตะวันพูดขัดขึ้น

“นี่เจาอ้วนจอมตะกละ เจารูหรือเปล่าวาระหว่างทางเจาจะเจอกับอะไรบ้าง” เสียงเทพธิดาตั้งขึ้น

“ไม่รู้สิ ขอมีของกินให้ข้าก็พอ”

“ข้ากลัวว่า เจาจะทองแตกตายเพราะตะกละเหมือนหมูคนะสิ”

“ทำไม่ล่ะ”

เทพธิดาจอมมองทานตะวันด้วยสีหน้าขึงขัง

“ก่อนจะถึงวังของจอมมารสายรุ้ง เราจะเจอกับสมุนซ้ายขวาสอง
ตนของมันก่อนนะสิ”

“สมุนของจอมมารนี่รี” อัญชันพูดขึ้น

“ใช่แล้ว เจ้าจอมมารมีลูกสมุนเป็นปีศาจอยู่สองตน มีชื่อว่าปีศาจ
เส้น กับปีศาจ จุด เราจะต้องฝ่าด่านปีศาจทั้งสองตนให้ได้ ก่อนที่จะเข้า
จัดการกับจอมมารสายรุ้งที่หุบเขาทศนาคาตุ”

“เอาสิ ปีศาจเราก็ไม่กลัว ภารกิจคืนสีสันให้กับโลกมนุษย์ให้มีชีวิต
ชีวาดังเดิม เราสามคนไม่กลัวหรอก พวกเราพร้อมแล้ว ท่านออกนำทาง
พวกเราได้เลย”

สิ้นเสียงของดาหลาเหล่าเทพน้อยทั้งห้าก็ออกเดินทางมุ่งตรงไป
ยังหุบเขาสูงที่ยื่นตระหง่านทะมึนที่มอยู่ตรงหน้าด้วยท่าทางอันมุ่งมั่นเด็ด
เดี่ยว

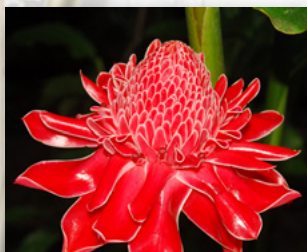

พวกเรา ะ
สู้ไว้ย ย!!

เรื่องน่ารู้จากต้นไม้ไร้ขอบเขต

คอกคาหลา

ชื่อ ดาหลา

ชื่อวิทยาศาสตร์ Etlingera elatior (Jack) R.M. Smith

ชื่อวงศ์ ZINGIBERACEAE

ชื่อเรียกอื่น กาหลา, กะลา ลักษณะ ลำต้นใต้ดินเรียกว่าเหงา (rhizome) ส่วนลำต้นเหนือดินเป็นกาบใบที่โอบซ้อนกันแน่น เช่นเดียวกับพวกกล้วย มีถิ่นกำเนิดอยู่ที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

คอกอัญชัน

ชื่อ อัญชัน แดงชัน หรือ เอื้องชัน

ชื่อวิทยาศาสตร์ Clitoria ternatea L.

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE

เป็นไม้เลื้อยเนื้ออ่อน อายุสั้น ไซยอดเลื้อยพัน ลำต้นมีขนปกคลุม ใบประกอบแบบขนนก เรียงตรงข้าม มีใบย่อย 5-9 ใบ รูปไข่แกมรูปรี ปลายใบแหลม โคนใบมน ผิวใบด้านล่างมีขนหนาปกคลุม ดอกสีขาวย น้ำเงิน และม่วง มีถิ่นกำเนิดที่อินเดีย

คอกทานตะวัน

ชื่อ ทานตะวัน

ชื่อวิทยาศาสตร์ Helianthus annuus

ชื่อวงศ์ COMPOSITAE

ทานตะวันเป็นดอกไม้สีเหลือง ดอกใหญ่เป็นที่สะดุดตานิยมปลูกเป็นแปลง เป็นไม้ที่ปลูกง่ายและโตเร็ว เมื่อออกดอกแล้วดอกจะหันไปทางทิศตะวันออก ไม่หันไปทางทิศอื่น จึงได้ชื่อว่าดอกทานตะวัน มีถิ่นกำเนิดที่อเมริกาตะวันตก

เรื่องนำวิชาทัศนศิลป์เร้าเทพชุก

สุนทรียภาพ (aesthetics)

หมายถึง ความเข้าใจและความรู้สึกของแต่ละบุคคล ที่มีต่อความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะแขนงต่างๆ ซึ่งมนุษย์เราแต่ละคนจะเกิดสุนทรียภาพต่องานทัศนศิลป์แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ รสนิยม สติปัญญา และความรู้สึกนึกคิด

ทัศนธาตุ (visual element)

หมายถึง ส่วนประกอบของการมองเห็น หรือสิ่งที่เป็นปัจจัยของการเห็นในงานทัศนศิลป์ อันประกอบด้วย จุด เส้น รูปร่างรูปทรง น้ำหนักอ่อน-แก่ พื้นที่ว่าง พื้นผิว และสี

จุด (dot, point)

หมายถึง สิ่งที่เราสามารถพบเห็นบนพื้นระนาบที่มีขนาดเล็กที่สุดของงานศิลปะ เมื่อนำเอาจุดจำนวนมากๆ มาเรียงต่อเนื่องกันและทำซ้ำๆ กันก็จะทำให้เกิดเป็นเส้น จุดจัดเป็นองค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานขององค์ประกอบอื่น เช่น จุดทำให้เกิดเส้น รูปร่าง รูปทรง ค่าความอ่อนแก่ แสงเงา เป็นต้น

เส้น (line)

เป็นทัศนธาตุที่สำคัญในทางศิลปะกล่าวได้ว่าเส้นเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบทางทัศนศิลป์ทุกชนิด เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม เส้นขั้นต้นที่เป็นพื้นฐาน มี 2 ลักษณะ คือ เส้นตรงกับเส้นโค้ง

คำถามจากเทพธิดา 3 ฤดู

1. ใครรูปร่างว่า ข้อใดมีความหมายตรงกับคำว่า *สุนทรียภาพ* มากที่สุด

ก. อีรียทำงานแข่งกับเวลา	ข. อิ่มนอนหลับสบาย
ค. ออยดูละครเวทีอย่างมีความสุข	ง. เอากำลังขับรถ
2. แมสส์วัตุธาค มีสีอะไรบ้างเอ่ย

ก. สีแดง สีเหลือง สีเขียว	ข. สีน้ำเงิน สีแดง สีม่วง
ค. สีเหลือง สีน้ำเงิน สีแสด	ง. สีแดง สีน้ำเงิน สีเหลือง
3. ใครรูปร่างว่าสีชมพูเกิดจากการผสมกันของสีอะไร

ก. สีเหลืองกับสีแดง	ข. สีแดงกับสีขาว
ค. สีแดงกับสีฟ้า	ง. สีแดงกับสีม่วง
4. ข้อใดเอ่ย ที่ไม่จัดว่าเป็น *ทัศนธาตุ*

ก. เส้นแบบต่างๆ	ข. จุดหลายๆขนาด
ค. สีต่างๆ	ง. รูปกันขนาดต่างๆ
5. เส้นพื้นฐานที่ใช้ในการสร้างงานศิลปะมีเส้นอะไรบ้างเอ่ย

ก. เส้นตรงกับเส้นโค้ง	ข. เส้นเฉียงกับเส้นหัก
ค. เส้นอิสระกับเส้นนอน	ง. เส้นตรงกับเส้นนอน

บทที่ 2

ตอน ผจญปีศาจเส้น

เทพน้อยทั้งห้าเดินทางรอนแรมมาจนถึงทางเข้าดินแดนของ
สมุนจอมมารสายรุ้ง บริเวณริมชายป่าพวกเขากำลังยืนมองต้นไม้แปลก
ประหลาด ที่ยืนต้นเป็น **เส้นตรง** แต่ทว่าบางต้นกลับมีลำต้นรูปร่างแปลก
ประหลาดต่างจากต้นไม้ทั่วไป บางต้นเป็น **เส้นสลับพันปลา** บางต้น
เป็น **เส้นเฉียง** เอนไปกับพื้นดิน บางต้นเป็น **เส้นโค้ง** ปลายยอดไม้หันปัก
ลงสู่พื้นดิน และบางต้นมีลำต้นหักงอเป็น **เส้นอิสระ** ทุกต้นล้วนมีสีสัน
สวยงามแปลกตา

“โอโฮ คุณต้นไม้หน้าตาประหลาดพวกนั้นสิ พวกมันดูดีสีมาเก็บไว้ในป่าของพวกมันนี่เอง” ทานตะวันร้องขึ้นก่อนใคร

“ระวังตัวนะทุกคน เดี่ยวข้าขอเปิดดูข้อมูลก่อน”

เทพธิดาพุดตะโกนกำลังเปิดตำราในมือออก แล้วบอกกับเทพน้อยทั้งสาม

“ในตำราหน้าที่สี่สิบสี่บอกไว้ว่าหากเจอต้มไม้ลักษณะแปลกประหลาดเช่นนี้หมายความว่าเราได้ย่างกรายเข้าสู่เขตของปีศาจเส้นแล้วทุกคนจงระวังตัวให้ดี”

สิ้นเสียงบรรยายของเทพธิดา เทพน้อยทั้งสามกระชับอาวุธประจำกายไว้ในมือ พูกันสยบวงล้อสีอยู่ในมือของดาหลา ดินสอสายฟ้าอยู่ในมือของอัญชัน และจานสี่สะท้อนกลับอยู่ในมือของทานตะวัน

“ทำอย่างไรต่อละเทพธิดาสามฤๅ” ดาหลาเอ่ยถาม

“เราต้องเข้าไปในป่าประหลาดนั้น แล้วจับตัวปีศาจเส้นมาให้ได้”

“เฮ้ย ! บาน่า ข้างโน้นคงวังเวงขอบกล” อัญชันเอ่ยขึ้น

ซ่า ซ่า ซ่า

สิสน์ทั้งหมด
มารวมอยู่นี่เอง
น่ากินชะมัด!

“เราไม่มีทางเลือกอื่นแล้ว ถ้าอยากจัดการกับจอมมารสายรุ้งนายใหญ่ของมัน เราต้องปราบลูกสมุนเสียก่อน”

“เออวะ เป็นไงเป็นกัน เขาไปเลยพวกเรา” ดาหลาสั่งการ

ทั้งสามหันหลังชนกันแล้วค่อยๆ ย่องเข้าไปในป่าประหลาดอย่างช้าๆ โดยมีเทพธิดาสามฤดูและเทพธิดาขยับปีกพยุงตัวบินตามเข้าไปติดๆ ขณะที่พวกเขากำลังเคลื่อนกายเข้าไปในป่าประหลาดอย่างระมัดระวัง เสียงหัวเราะขมขื่นก็คำรามดังขึ้นก็ก้องไปทั่วทั้งป่า

“ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...พวกเจ้าบังอาจมากที่กล้าเข้ามาในเขตที่พำนักของข้า”

“นะ...นะ...นั่น เสียงเจ้าปีศาจเส้นไหม้ย” เสียงตะกุกตะกักของทวนตะวันดังขึ้นก่อนใคร

“คะ...คงใช่จังเจ้าอวน” เสียงสั่นของอัญชันตามมา

สิ้นเสียงของเจ้าปีศาจจากเงามืดก็บังเกิดพายุหมุน และมีเส้นแบบต่างๆ ทั้งเส้นตรง เส้นเฉียง เส้นโค้ง เส้นหยัก และเส้นอิสระ วิ่งวนสลับไปมาทั่วทั้งป่านาเวียนหัว เทพธิดาทั้งห้าต้องคอยหลบหลีกเส้นพวกนั้นที่บินฉวัดเฉวียนเข้ามา จากนั้นเส้นแบบต่างๆ วิ่งไปรวมตัวกันกลายเป็นร่างเป็นปีศาจยืนทะมึนอยู่ตรงหน้า แล้วพายุหมุนก็สงบลง

“เทพธิดาสามฤดูและเทพธิดาหายไปไหน” ดาหลาเอ่ยขึ้นพร้อมกับหันมองรอบกาย แต่ไม่เห็นเทพธิดาทั้งสอง

“เจ้าคงกำลังมองหาเจ้าแมลงตัวจิ๋วสองตัวนั้นอยู่ละสิเจ้าลิงหัวแดง” เสียงอันแหบพรานาชนลูกเอ่ยขึ้น

“หนอยแหนะ มาหาว่าข้าเป็นลิง พวกเขาไม่ใช่แมลงไฉ้อ้อปีศาจตัวเหม็น” ดาหลาตะโกนบอกออกไป พร้อมกับชี้อาวุธคู่กายไปยังร่างของปีศาจเส้น

“นั่นพวกเจ้าเป็นใครละถึงบังอาจกล้าเหยียบย่างรุกร้าเข้ามาถึงดินแดนอันน่าสะพรึงกลัวของข้าเช่นนี้”

“เราคือศิษย์ของปู่ขาวเดินทางมาเพื่อจัดการกับจอมมารสายรุ้งยังไงละ”

“ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...ที่แท้ก็เป็นลูกสมุนของไอ้แก้มขาวคู่ปรับตลอดกาลของเจ้านายข้านี่เอง ไอ้พวกกระจอยร่อยอย่างพวกเจ้านี่จะจัดการกับท่านจอมมาร ผ่านข้าไปให้ได้ก่อนเถอะ”

“พวกเขาอยู่โน้นไงดูละ”เสียงของอัณฐันดังขึ้นพร้อมกับชี้มือไปยังปลายยอดไม้

ที่ปลายยอดไม้เทพธิดาสามฤดูแลและเทพสุกถูกพันธนาการด้วยเชือกเวทมนตร์หอยโตงเตงอยู่บนนั้น

“เดี่ยวข้าจัดการเอง” อัญชันพูด ขณะตวัดปลายดินสอสายฟ้าบนอากาศ **สเกิดภาพ** เป็นรูปกรรไกรยักษ์

“ทานตะวัน ส่งกรรไกรขึ้นไปตัดเชือกนั่นที” อัญชันร้องบอกกับทานตะวัน

“ได้เลยเพื่อน”

ทานตะวันส่งพลังอันมหาศาลผ่านจานสีสะท้อนกลับผลึกกรรไกรของดาหลาพุ่งตรงไปยังยอดไม้ทันที แต่ก่อนที่กรรไกรจะพุ่งตรงเข้าตัดเชือกเวทมนตร์

ปีศาจเส้นไค้ขีดเส้นเฉียงและเส้นตรงนับร้อยๆ เส้นพุ่งแหวกอากาศ สานกันเป็นตาข่ายใยแมงมุมดักไว้ทันที

เบรียะ!

เสียงกรรไกรยักษ์ปะทะเข้ากับตาข่ายใยแมงมุม แล้วสลายตัวหายไป ในอากาศ

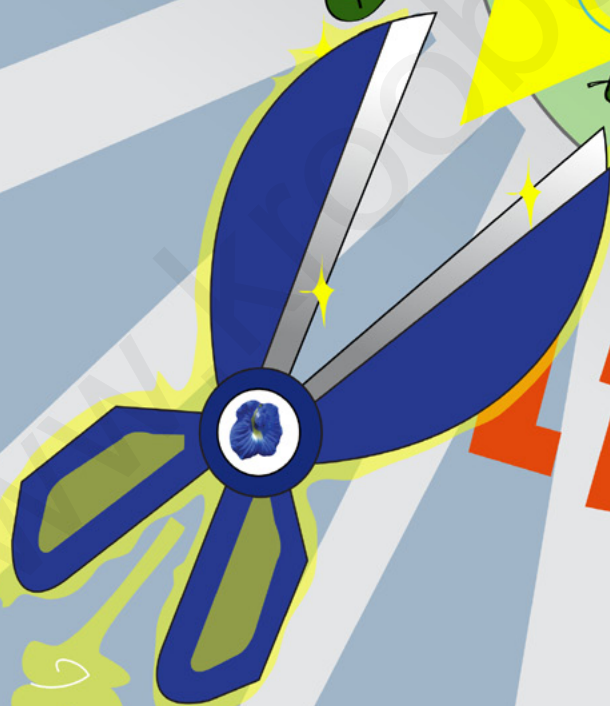
“ฮา...ฮา...ฮา... มีอะไรจะเล่นอีกไอ้พวกลิงสามสี”

เสียงปีศาจเส้นเย้ยหยัน

“อย่าเพิ่งคุยโว เจ้าปีศาจ เดี่ยวข้าจะลบเจ้าออกให้เกลี้ยง”

ดาหลาตวัดปลายพู่กันสยบวงล้อสีบนอากาศอย่างรวดเร็วดูจพายุให้เป็นภาพยางลบหลายสิบอันแล้วส่งพุ่งตรงไปยังร่างของปีศาจเส้น เจ้าปีศาจที่ว่องไวสลายร่างออกเป็นเส้นรูปแบบต่างๆ กระจายออกไปในทิศทางต่างๆ ยางลบของดาหลาไม่สามารถคลำหาเป้าหมายเจอ พวกมันค่อยๆ ร่วงลงสู่พื้นดินที่ละอันจนหมด ขณะที่เส้นแบบต่างๆ กำลังรวมตัวกันอีกครั้ง เส้นโคจรรวมตัวกันเป็นก้อนเมฆสีดำทะมึน ส่วนเส้นตรง และเส้นเฉียงรวมตัวกันเป็นสายฟ้าขนาดมหึมา แล้วผ่าฟาดลงตรงกลางที่ทั้งสามยืนอยู่

เหวอ
มันพุ่งมาแล้ว

ไฟ

ซ่า ซ่า ซ่า

โหวมมัย
ทานตะวัน?

เปรี้ยว !

เทพทั้งสามแห่งวงล้อสี่กระเด็นกระดอนออกไปคนละทิศละทาง ด้วยอำนาจของอสูรนี้बाटจากกอนเมฆของปีศาจเส้น

“หึๆ คราวนี้พวกเจ้าเสร็จแน่” เสียงคำรามของเจ้าปีศาจ หลังจากกลับมารวมร่างกันอีกครั้ง

“โอ้ย...มีน จัง เรา” เสียงของท่านตะวันโอดครวญนอนแผ่หลายอยู่บนพื้นดิน

“ทำยังงี้ดีด้าหลา” อัญชันเอ่ยถาม

“มันต้องมีวิธีจัดการสิน่า ทุกคนต้องมีจุดอ่อนนะอัญชัน”

“แยกร่างของมันออก อย่าให้เส้นแบบต่างๆ รวมตัวกันได้สิน่า ดาหลา”

เสียงตะโกนร้องดังมาจากบนยอดไม้ พวกเขาแหงนมองขึ้นไป เทพธิดาสามฤดุกำลังชี้ช่องทางเอาชนะเจ้าปีศาจเส้นแก่พวกเขา

“แยกมันยังงี้ละแม่เทพธิดา” ท่านตะวันร้องถามกลับไป

“โธ่วัย เจ้าอ้วน งี้เสียจริง” เสียงของเทพธิดาตอบกลับมา

“ก็ลองสังเกตดูสิว่าในร่างกายของเจ้าปีศาจประกอบขึ้นด้วยเส้นอะไรบ้าง เส้นต่างๆคือพื้นฐานของการเกิดเป็นภาพต่างๆ พวกท่านต้องหาวิธีแยกมันออกจากกันอย่าให้พวกมันกลับมารวมตัวกันให้เกิดเป็นภาพต่างๆได้อีก”

สิ้นเสียงคำแนะนำจากเทพธิดา ทั้งสามรีบรวมตัวแล้วปรึกษากัน

“อะ...ฮา... คราวนี้เจ้าเสร็จแน่ เอาไว้วพวกเรามาแผน”

ดาหลาพูดขึ้นอย่างมั่นใจ

ขณะที่ปีศาจเส้นกำลังงวยงกับกิริยาแปลกๆของเทพน้อยทั้งสาม อัญชันใช้ดินสอสายฟ้าร่างภาพเป็น **รูปร่าง**จากนั้นเก็บรายละเอียด

เป็น **รูปทรง** กลายเป็นภาพอะไรบางอย่างห้ำขึ้นลอยอยู่บนอากาศ ขณะที่ที่ทานตะวันกำลังปีบสีลงบนจานสีห้ำสี จากนั้นดาหลากระโดดลอยขึ้นบนอากาศไขว่กันจุ่มสีแล้วระบายลงบนภาพร่างของอัณชันจนเสร็จทั้งภาพ

“จัดการเลย เครื่องดูดฝุ่น **เบญจรงค์** ห้ำสี”

สิ้นคำสั่งของดาหลา เครื่องดูดฝุ่นทั้งห้าตัวติดเครื่องครางกระหึ่มกึกก้องทั่วทั้งป่า

เครื่องสีแดงดูดเอาเส้นตรงออกจากร่างของเจ้าปีศาจ

เครื่องสีเหลืองดูดเอาเส้นเฉียงออกจากร่างของเจ้าปีศาจ

เครื่องสีเขียวดูดเอาเส้นโค้งออกจากร่างของเจ้าปีศาจ

เครื่องสีขาวดูดเอาเส้นหยักออกจากร่างของเจ้าปีศาจ

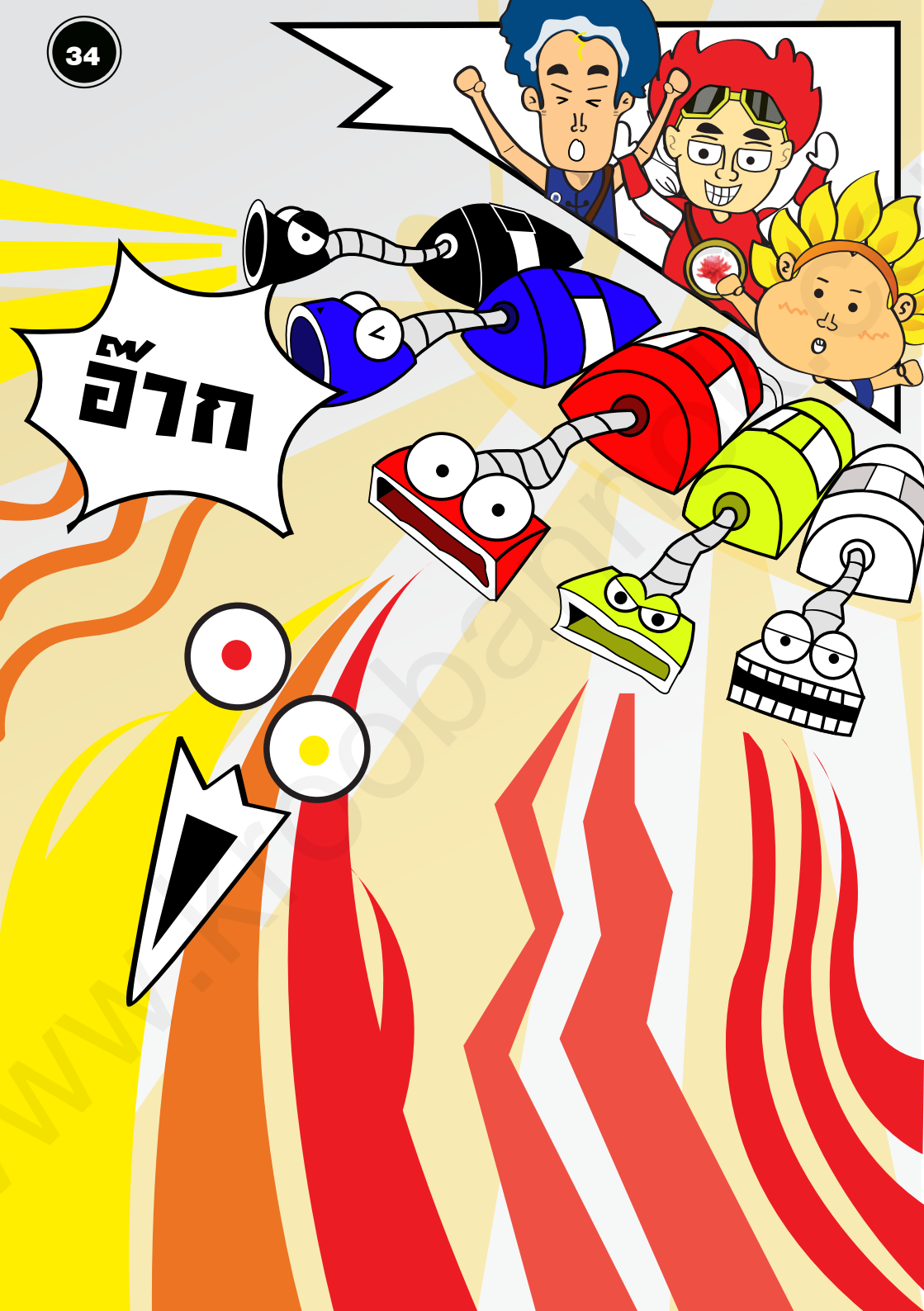
เครื่องสีดำดูดเอาเส้นอิสระออกจากร่างของเจ้าปีศาจ

“เฮ้ยๆ มันอะไรกันนี้ อารุณชนิดนี้ข้าไม่เคยพบเคยเห็น อากกก...”

“เจ้าปีศาจตัว همینคงไม่เคยถูบ้านละสิ ถึงไม่เคยรู้จักเครื่องดูดฝุ่น ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...” ทั้งสามหัวเราะขึ้นพร้อมกัน

เมื่อเสียงเครื่องดูดฝุ่นทั้งห้าเครื่องสงบลง อัณชันรีบใช้ยางลบที่กินดินสอลบเครื่องดูดฝุ่นออกหายวับไปกับตา

เมื่อเส้นต่างๆ ของเจ้าปีศาจเส้นไม่สามารถรวมตัวกันได้อีก มันจึงสิ้นฤทธิ์ลงในบัดดล อัณชันเก็บเศษยางลบที่กำลังร่วงลงมาเก็บไว้ในย่ามของเขา เมื่อเวทมนตร์ของปีศาจเส้นเสื่อมคลายลงบรรยากาศรอบๆ บริเวณก็เริ่มเปลี่ยนแปลง ป่าที่มีต้นไม้แปลกประหลาดแสนอึดครึ้ม ได้คืนกลับเป็นป่าที่ร่มรื่นเขียวขจีดังเดิม เทพน้อยทั้งห้าเสร็จสิ้นภารกิจแรกแล้วและกำลังออกเดินทางต่อไปเพื่อตามหาจอมมารสายรุ้งให้เจอ

เรื่องน่ารู้จากเล่มที่ไร้ขอบเขต

ความรู้สึกที่มีต่อเส้นแถมต่างๆ

เส้นตรง

ให้ความรู้สึก มั่นคง แข็งแรง สง่างาม เป็นระเบียบ ยกตัวอย่างเช่น
เสาไฟฟ้า ต้นไม้ ตึกสูง คนยืนตรง

เส้นโค้ง

ให้ความรู้สึก อ่อนโยน อ่อนช้อย นุ่มนวล เศร้าซึม ยกตัวอย่างเช่น ภาพคน
ยิ้มแสดงความรัก รุ่งกีนน้ำ ภาพวาดจิตรกรรมไทย

เส้นนอนหรือเส้นระดั้ม

ให้ความรู้สึก ราบเรียบ สงบนิ่ง ปลอดภัย ไม่มีอันตราย ยกตัวอย่างเช่น
ผิวน้ำที่เรียบไม่มีคลื่น ถนนราบเรียบ คนนอนพักผ่อน

เส้นเฉียง

ให้ความรู้สึก เอียง ไม่ตรง ความรวดเร็ว ไม่ปลอดภัย ยกตัวอย่างเช่น
แสงสว่างของดวงไฟ เนินเขา กากบาท

เส้นสลับกันปลา

ให้ความรู้สึก การเปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว รุนแรง ตื่นเต้น แปลกตา
ยกตัวอย่างเช่น ฟันเลื่อย ฟ้าผ่า เส้นทางขรุขระ

เส้นอิสระ

ให้ความรู้สึก การเคลื่อนไหว ยุ่งเหยิง ไม่มีที่สิ้นสุด
สับสน ยกตัวอย่างเช่น พายุหมุน เชือกพันกัน ทิศทางการ
ว่ายน้ำของปลา

เรื่องนำวิชาเทคนิคศิลปะยุค

สเก็ตภาพ

การสเก็ตภาพ หมายถึง การร่างภาพหรือการวาดภาพด้วยดินสอ หรือจะเรียกว่า การดรอว์อิง (drawing) ก็ได้

รูปร่าง

รูปร่าง (shape) หมายถึง เส้นที่เป็นโครงของวัตถุสิ่งของที่ปรากฏให้เห็นเป็น 2 มิติ คือ มีความกว้างและความยาว ภาพที่ปรากฏนั้นจะมีลักษณะแบน ไม่มีความหนาหรือความลึก

รูปทรง

รูปทรง (form) หมายถึง เส้นที่เป็นโครงของวัตถุสิ่งของที่ปรากฏให้เห็นเป็น 3 มิติ คือ มีส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนลึก และส่วนหนา ภาพที่ปรากฏจะเป็นลักษณะของวัตถุที่มีน้ำหนัก มีปริมาตร เป็นก้อนหรือเป็นแท่ง

เบญจรงค์

เบญจ แปลว่า 5 (ห้า) และ รงค์ หรือ รงค์ แปลว่า สี รวมกันแล้วก็คือ 5 สี คือ สีดำ สีแดงชาด สีขาว สีเขียว(หรือคราม) และสีเหลือง เครื่องเบญจรงค์ หมายถึง เครื่องปั้นดินเผาเคลือบ เขียนลายโดยลงยาด้วยสีต่างๆ นอกจากสีหลักทั้ง 5 อันมีสีดำ ขาว เหลือง แดง และเขียว(หรือคราม) ยังมีสีรองอย่างชมพู ม่วง น้ำตาล แสด มาเสริมสวย เป็นเครื่องถ้วยที่ต้องใช้ฝีมือสูง ต้องละเอียด ประณีตจากเครื่องใช้ในวังในวังถึงปัจจุบัน เครื่องเบญจรงค์ยังได้รับความนิยมโดยเฉพาะ

ในแง่เป็นตัวแทนแสดงความเป็นไทย
(แม้รากฐานจะเป็นของจีนก็ตาม)

พริค 3 ฤดู

-
- ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០

၂၆၅၁ ၂ ၆၆ ၆၆၆၆

บทที่ 3

ตอน ป่าเห็ดลายจุด

หลังจากปราบปีศาจเส้น เทพน้อยทั้งห้าเดินทางรอนแรมข้ามเขามายังป่าอีกแห่งหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยดอกเห็ดมีจุดขนาดต่างๆ สีสน **น้ำหนักอ่อนแก่** ละลานตาเต็มไปทั่วบริเวณป่า มันเหมือนกับว่าพวกเขา กำลังตกอยู่ในห้วงของภาพมิติอันซับซ้อนที่เต็มไปด้วย **แสงเงา** ที่ลวงตา ตอนนี้งานของเทพธิดาสามฤดูเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอ่อนเพราะสีขาวยในกายของเธอได้รับการผสมกับสีเหลืองจากกายของท่านตะวัน อันเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าฤดูกาลกำลังหมุนเวียนอย่างกรายเข้าสู่วสันตฤดูแล้ว

“จอกๆ !”

มีเสียงบางอย่างดังขึ้น ทุกคนหันมองมาทางท่านตะวัน

“ไม่มีอะไรหรอกน่า เสียงทองฉันเองก็มันหิวนี่นา เสปียงที่กระเป๋าก็หมดแล้วด้วย” ท่านตะวันพูดขึ้น

“ฉันว่าแล้ว ไม่ยกเหมือนเสียงรองของปีศาจเลยสักนิด” อัญชันพูดแหย

“ฉันไม่มีอารมณ์จะต่อล้อต่อเถียงกับนาย...หิวจังโว้ย !”

ท่านตะวันรองขึ้น พร้อมกับปลดเปลื้องแล้วลงมือควานหาอะไรบางอย่างในกระเป๋าก็พอประทังความหิวได้บ้าง

โอเอ๋ย ! ไม่เหลืออะไรที่กินได้สักกะอย่าง”

ท่านตะวันสบถขึ้นด้วยความผิดหวัง

“กินเห็ดลายจุดนั้นสิเจ้าอ่อน” เทพธูกรองบอก

“แหวะ ฉันเกลียดผักกับเห็ดที่สุด”

“งั้นก็ตามใจ เชิญทองของนายหิวต่อไปเถอะ”

โฮโห!!!!
นี่นะเหรอ
ป่าดอกเห็ด

แล้วก็มียางที่ทำให้ทานตะวันต้องตาเบิกโพลงโลดเต้นด้วยความดีใจ เมื่อมองผ่านป่าเห็ดลายจุดหลากสีเข้าไป มีกระท่อมน้อยหลังหนึ่งตั้งโดดเด่นอยู่ในนั้น และยังทำให้ท้องของทานตะวันร้องหนักขึ้นอีก เพราะกระท่อมน้อยหลังนั้นมันไม่เหมือนกระท่อมกลางป่าเขาทั่วไป มันถูกสร้างขึ้นจากขนมหวานนานาชนิด บานประตูและหน้าต่างถูกประดับตกแต่งด้วยลูกกวาดสีแสนสดใส ส่วนที่เป็นตัวกระท่อมถูกประกอบขึ้นจากขนมปังทั้งหลัง เมื่อมองขึ้นไปบนหลังคายังชวนน้ำลายไหลเพราะกระท่อมน้อยที่น่ากินหลังนั้นมุงด้วยขนมเค้กหามะพร้าวอ่อนที่หอมหวานยั่ววนใจ

“โอ๊ย...ตาลาย ฉันทนไม่ไหวแล้ว ไปก่อนละเพื่อนๆ”

เหมือนต้องมนตร์สะกด พุดจบทานตะวันผลุนผลันวิ่งฝ่าป่าเห็ดลายจุดเข้าไปอย่างรวดเร็ว

“เฮ้ย! เดียวก่อนทานตะวัน นั้นอาจจะเพี้ยนกับดัก” ดาหลาร้องห้ามแต่เข้าไป ทานตะวันจอมตะกละได้ผลุบหายเข้าไปในกระท่อมขนมปังเสียแล้ว

“เอาใจดีดาดาหลา” อัญชันเอ่ยถาม

“ตามเขาไปลากตัวเจ้าชูชกนั่นออกมาสิ”

“เฮ้ย ! บานา ฉันไม่ชอบขนมหวานเหมือนเจ้าอ้วนนี่นะ แล้วอีกอย่างข้างในนั้นจะน่ากินเหมือนข้างนอกหรือเปล่าก็ไม่รู้”

“ชาก่อนทานดาหลา” เสียงเทพธิดาสามฤดูแล้ง

“เทพธิดามีอะไรจะบอกกับเรารึ”

“กระท่อมขนมปังนั้นเป็นแคภาพลวงตา ตอนนี้อยู่ที่เราได้เดินทางเข้าเขตแดนของปีศาจจุดแล้ว ทานตะวันโดนหลอกเพราะมีนิสัยตะกละ ประกอบกับท้องกำลังหิวจึงโดนเจ้าปีศาจจุดใช้เวทมนตร์หลอกได้ง่ายๆ”

เฮ้อ
ใจเย็นๆ ก่อนดีกว่ามัย
ทานตะวัน

จิ้งจอก

“ตอนนี้เจ้าอวนคงกำลังกินขนมนานาชนิดอย่างตะกละตะกลาม
อยู่นั่น”

“ก็ไม่ว่าเสมอไปหรอกท่านดาหล่าว่าสิ่งที่ท่านทานตะวันกำลังกิน
อยู่นั้นจะเป็นขนมหวานดังที่ตาเห็น”

“หมายความว่าอย่างไร”

“เราบอกแล้วว่ามันเป็นเพียงภาพลวงตา”

ว่าแล้วเทพธิดาสามฤๅณก็ใช้ไม้กายสิทธิ์ของเธอชี้ไปยังกระท่อม
ขนมปังทำให้กระท่อมสีลึกลับกวาดหายไปนับัดดล ภาพที่แลเห็นอยู่ตรง
หน้า ทำให้ทั้งดาหล่าและอัณฐันถึงกับตะลึงงันเพราะทานตะวันกำลังดึง
ต้นหญ้าและพวยดินกินอย่างเอร็ดอร่อย

“ช่วยคลายมนตร์สะกดให้ท่านทานตะวันที่เทพธิดา”

เทพธิดาสามฤๅณหันมาทางเทพธิดา

“ได้เลย”

“ปริ๊ด !”

เสียงเป่านกหวีดของเทพธิดาดังขึ้น ทำให้ทานตะวันหยุดชะงักแล้ว
หันมองไปรอบๆ ตัว

“ฉันกำลังทำอะไรอยู่”

ทานตะวันพูดขณะเศษดินเศษหญาร่วงหล่นออกจากปาก

“ก็นายกำลังกินหญ้าอยู่นะที่เจ้าอวนจិតอ่อน เดี่ยวเขาก็จะออกหรร
ออกมาหรร” เทพธิดารองบอก

“แหะ...อวก...อาก...น้ำๆ ฉันต้องการน้ำ อัณฐันช่วยวาดน้ำให้
ฉันที”

ทานตะวันวิ่งวนไปมาด้วยความลนลาน

“ได้เลยเพื่อน” อัณฐันยกดินสอสายฟ้าขึ้นวาดร่างภาพบนอากาศ

ซา!

เสียงสายน้ำสาดซัดเข้าปะทะร่างของท่านตะวัน แรงแต้นน้ำทำให้
ร่างที่อ้วนท้วนสมบูรณ์ของเขาถึงกับก้นจ้ำเบาลงกับพื้น

“โอ้ไฉน ฉันต้องการให้วาดน้ำดื่มเป็นขวด นี่นายเล่นวาดสายยาง
ดับเพลิงเลยรีเจ้าตุตหมึกอัญชัน ถือโอกาสแกล้งกันนี้หว่า อย่าให้ถึงที่ฉัน
บางก็แล้วกัน”

อัญชันยิ้มเจื่อนๆ

“ขอโทษที่เพื่อน รีบไปหน่อย แะะๆ”

“อย่าเพ่งทะเลาะกันเจ้าอ้วนเจ้าผอม ดูนั่นซะก่อน”

เสียงของเทพธิดาดังขึ้น

ทุกคนหยุดนิ่งมองสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นตรงหน้า

“เฮ้ย! อะไรกันนี้”

เทพน้อยทั้งสามอุทานขึ้นพร้อมกัน เมื่อมีปรากฏการณ์บางอย่าง
เกิดขึ้นตรงหน้าลายจุดจากดอกเห็ดทุกดอกในป่าเห็ดเริ่มสลัดตัวออกแล้ว
ลอยขึ้นบนอากาศอย่างช้าๆ ทำให้เกิดเป็นจุดสีส้มต่างๆเต็มไปหมด จาก
นั้นจุดสีต่างๆที่ลอยอยู่บนอากาศเริ่มหายไปทีละดวงทีละดวง จนกระทั่ง
เหลือจุดสุดท้ายที่กำลังพองตัวขยายใหญ่ขึ้น แล้วแตกตัวออกก่อเป็นร่าง
ของปีศาจหนากลมป้อมยื่นจิ้งก่าอยู่ตรงหน้า ด้านหลังของเจ้าปีศาจเป็น
พินที่ว่าง สีเข้มขมึนบรรยากาศเหมือนพายุฝนกำลังจะตกลงมา

“ทุกคนระวังตัว นั่นละปีศาจจุด” เสียงร้องเตือนจากเทพธิดาสาม

ฤดู

“ปีศาจอะไระ หนาตาตลกชะมัด” ดาหลาพูด

“ฮา...ฮา...ฮา...”

เสียงของอัญชันและท่านตะวันหัวเราะขึ้นพร้อมกัน

“ปีศาจลูกโป่งมากกว่ามั้ง...ฮั...ฮั...ฮั...”

พลันเสียงหัวเราะขบขันตอ้งหยุดลง เมื่อเหล่าดอกเห็ดเริ่มถอนตัวออกจากพื้นดินลอยขึ้นบนอากาศอย่างช้าๆ

“พวกเราระวังตัว”

สิ้นเสียงร่องเตี๋ยนของดาหลา เห็ดเหล่านั้นได้เปลี่ยนรูปร่างเป็นลูกกอล์ฟที่มีลักษณะผิวขรุขระติดเปลวเพลิงเป็นลูกกอล์ฟไฟนับร้อยลูกลอยอยู่บนอากาศ ขณะมือของปีศาจจุดได้จับไม้กอล์ฟชูขึ้นบนอากาศเตรียมปล่อยวงสวิง

“อะ...เอาไงดีดาหลา” เสียงของทานตะวันตะกุกตะกัก

“เอาไงรู้ ตอนนีตัวใครตัวมันก่อนซิเพื่อน”

สิ้นเสียงร่องบอกของดาหลา ยังไม่ทันที่ทุกคนจะได้ตั้งตัว ไม้กอล์ฟของปีศาจก็ระดมหวดลูกกอล์ฟพุ่งเข้าใส่เทพน้อยทั้งห้าทันที พวกเขายังไม่ทันเตรียมตัวตั้งรับต่างแตกกระเจิงหนีลูกกอล์ฟไฟไปคนละทิศละทาง

“ถอยตั้งหลักก่อน พวกเรา”

เทพธิดาไม่รอช้า รีบเข้าปกป้องเทพธิดาสามฤดู พร้อมกับขยายปีกให้ใหญ่ขึ้นจากนั้นกระพือปีกให้เกิดเป็นลมพายุพัดลูกกอล์ฟไฟเปลี่ยนทิศทางพุ่งออกไปทางอื่น ทานตะวันเปลี่ยนจวนสี่สะท้อนกลับของเขาให้กลายเป็นกระดองเตาเหล็กกลาแล้วคูตัวหลบอยู่ในนั้น ส่วนอัญชันกับดาหลาร่างภาพพระบาทยืนบนอากาศอย่างอู่อละหูกเป็นกำแพงน้ำแข็งเพื่อใช้เป็นที่ยกบังลูกกอล์ฟไฟ

เปรี้ยะๆ ! ตูบๆ !

เสียงของลูกกอล์ฟไฟปะทะเข้ากับกระดองเตาเหล็กกลาของทานตะวัน และกำแพงน้ำแข็งของดาหลากับอัญชัน จากนั้นมันจึงละลายหายไป

เมื่อทุกอย่างสงบลง ทุกคนกลับมารวมตัวกันอีกครั้ง ปีสัจจุตหาย
ไปแล้วทิ้งไว้เพียงความเงิบงันอันน่าวังเวง

“แนจริง ออกมาซิไวย้เจ้าปีสัจ” ดาหลาร้องท่าทาย

“ชะ ไม่น่าจริงนี่หว่าไ้อีสัจลูกโป่ง” ทานตะวันพูดเสริมขึ้น

ทันใดนั้นก็บังเกิดจุดขนาดต่างๆ ลอยมาจากทั่วสารทิศ รวมตัว
กันขึ้นเป็นร่างปีสัจจุดยืนทะมึนที่มียูตรงหน้าอีกครั้ง เทพน้อยทั้งสาม
กระชับอาวุธในมือเตรียมพร้อม

“ฮา...ฮา...ฮา...”

เจ้าปีสัจเปล่งเสียงหัวเราะออกมา

“ทำไมปีสัจทุกตัวมันต้องหัวเราะอย่างนี้ด้วยวะอัณัฐัน”

ทานตะวันหันไปถามเพื่อนรักหัวฟูที่ยืนเตรียมพร้อมอยู่ข้างๆ

“ไม่รู้สิ คงเป็นเครื่องหมายการค่าประจำโรงเรียนปีสัจละมัง”

“ไอพวกแมลงหิว” เสียงเจ้าปีสัจตะโกนก้อง “พวกเจ้าบังอาจมาก
ที่กล้าเข้ามาในเขตแดนของข้า”

“ระวังปากหนอยเจ้าลูกโป่ง”

เสียงเทพธิดาพูดขึ้นด้วยอารมณ์ฉุนเฉียว

“พวกข้าเป็นเทพนะไวย้ไม่ใช่แมลงหิว”

“เทพรี...หี...หี...หี...เกิดมาข้าก็เพิ่งเคยเห็นเทพที่หน้าตาตลกบอง
แบวอย่างพวกเจ้านี้แหละ ฮา...ฮา...ฮา...”

“แกหลอตายละ เจ้าลูกโป่ง”

ดาหลาพูด พร้อมกับตวัดอาวุธในมือ สลัดขนพู่กันให้กลายเป็น
เข็มแหลมพุ่งเข้าใส่เจ้าปีสัจจุดทันที

โพละ !

ร่างของปีสัจจุดแตกออกกลายเป็นหยดน้ำร่วงลงสู่พื้นดิน

ยอมแพ้ซะเถอะ!!

เฮ้ เฮ้ เฮ้

คณ

“โอ้เอ๋ย นี่กว่าจะเน่”

“หี...หี...หี...”

เสียงคำรามดังขึ้นอีกครั้ง เทพน้อยทั้งสามหันมองไปรอบๆ

“เอาอีกแล้ว มันขู่เราด้วยน้ำเสียงแบบนี้อีกแล้ว” ทานตะวันพูด

“โอ้พวกโง่ พวกเจ้าลืมไปแล้วหรือว่าข้าคือปีศาจจุดแห่งป่าดอกเห็ด ข้าคือทศนธาดูสำคัญผู้ที่ทำให้เกิดเส้นและรูปร่างรูปทรงต่างๆ พวกเจ้าจงเตรียมรับมือให้ดี ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...”

สิ้นเสียงของเจ้าปีศาจ หยดน้ำที่พรมอยู่บนพื้นไหลไปรวมตัวกัน ก่อให้เกิดคลื่นน้ำขนาดมหึมายกตัวขึ้นสูง

“ระวังคลื่นน้ำ”

เสียงเทพธิดาสามฤๅรอบอก ขณะที่เทพธิดากำลังเปิดดูตำราเพื่อค้นหาอะไรบางอย่าง

“ฮ่า...ฮ่า...ครึ้น...!”

เสียงคลื่นน้ำไหลทะลักกลืนกินทุกอย่างที่ขวางหน้าพุ่งตรงเข้าหาเทพทั้งสาม

“ทานตะวัน หาย जानสีของนายแล้วขยายให้ใหญ่ขึ้นสิ”

ดาหลารอบอก

“อะ...อะไรวะ”

“โอ้เอ๋ยเจ้าเซ่อ” อัญชันเอ็ด “นายนี่เก่งแต่เรื่องกินอย่างเดียว เราจะทำ जानสีของนายเป็นเรือนะสิ เร็วเข้า เดี่ยวพากันล้าล้ากันพอดี”

ทานตะวันรีบวาง जानสีลงแล้วขยายให้ใหญ่ขึ้น จากนั้นทั้งสามจึงรีบกระโดดขึ้นบน जानสี ขณะที่คลื่นน้ำโถมลงมาพอดี

“วู...! วู...! ว้าว ! มาเล่นกระดานโต้คลื่นกัน เกาะแน่นๆนะพวกเรา” แล้วคลื่นน้ำก็ยกตัวดัน जानสีของทานตะวันให้ลอยสูงขึ้นบนอากาศ

ช่วยด้วย

เทพสุก ธิดาสามฤดู!!!

ไฟ้ฟยว

“เฮียๆ ฉันกลัวความสูง” ทานตะวันร้องขึ้น “ปล่อยฉันลงเดี๋ยวนี้เจ้า
ปีศาจ”

เจ้าปีศาจขี้อ้อนจอมแสบตอบสนองคำร้องขอจากทานตะวันทันที
พลันคลื่นน้ำก็หายวับไปกับตา ทั้งสามบนจานสีลอยคว้างอยู่บนอากาศ

“อ้าว ช่วยแล้วสิเจ้าอวนปากเสีย” อัญชันพูด

ทันใดนั้นจานสีก็ลอยละลือลงสู่เบื้องล่างอย่างรวดเร็ว

“โว...วู...วาววว...” ทั้งสามร้องขึ้นด้วยความตื่นเต้น

“พวกเราแหกกะเนทำยังไงดีดาหลา” อัญชันรองถาม

“เดี๋ยวฉันจัดการเอง พวกนายเกาะจานสีไว้แน่นๆ ก็แล้วกัน”

แล้วดาหลาก็ร้ายมนตร์แปลงพู่กันสยบวงล้อสีให้กลายเป็นคันเบ็ด
ที่มีเส้นเอ็นและดวงเบ็ดขนาดใหญ่ยักษ์ แล้วเกี่ยวดวงเบ็ดไว้กับจานสีของ
ทานตะวัน จากนั้นพุ่งคันเบ็ดสุดแรงให้ปักลงบนหน้าผา เมื่อสายเบ็ดตึง
จึงสามารถยัดจานสีสะท้อนกลับให้ลอยอยู่บนหน้าผา มองดูผิวเผินคล้ายกับ
ว่าชาวประมงกำลังตกได้ปลาปักเป้าขนาดใหญ่

“เฮียๆ ฉันจะหลนมันเนี่ย”

ทานตะวันร้องขึ้นพลางกอดขอบจานสีไว้แน่น ขณะที่เทพธิดาสาม
ฤดูกับเทพธิดาบินตามมาสมทบทันเวลา

ครืน...ครืน...!

“มันเสียงอะไรอีกวะนั่น” อัญชันพูดพร้อมกับแหงนหน้าขึ้นมอง

“ตายละ” เทพธิดาสามฤดูอุทานขึ้นด้วยความตกใจ

“เกิดอะไรขึ้นที่ข้างบนนั่นเทพธิดา” ดาหลาเอ่ยถาม

“ก็เจ้าปีศาจจุดนะสิ มันกำลังกลายร่างเป็นลำธารขนาดใหญ่ไหล
ตรงมายังหน้าผา”

“หา...! จันทางบนนั่นกำลังจะเป็นน้ำตกไหลลงมาตรงนี้สิ”

“ใช่แล้วท่านทานตะวัน ตอนนี้ลำธารนั้นกำลังจะกลายเป็นน้ำตกขนาดใหญ่”

“ทำอะไรสักอย่างสิเทพธูท ท่านเป็นนักวางแผนนี่”

ดาหลารองขึ้น

ขณะที่เทพธูทกำลังเปิดตำราพิชิตมารอย่างพลวัน

“รอเดี๋ยว อย่ากดดันกันนักซี”

ชั่วครู่เทพธูทก็ร้องขึ้นด้วยความดีใจ

“เจอแล้ว...เจอแล้ว...”

“บอกมาเร็ว”

“ในหน้าที่ร้อยยี่สิบ วิธีปราบปีศาจจุดในกรณีที่กำลังร่างเป็นน้ำ”

“โอ้ยสาธยายอยู่ได้ รีบบอกมาเร็วเข้า”

“พวกท่านต้องร่วมมือกันวาดภาพอีกครั้ง โดยใช้แผนที่เหลือคนละข้างของพวกท่านนั่นแหละ”

“ภาพอะไร”

“ภาพกาตมน้ำพลังเทอร์โบ”

“อะ...อะไรนะท่านว่ากาอะไรนะ”

“กาตมน้ำพลังเทอร์โบ”

“รูปลักษณะมันเป็นยังไง”

เทพธูทเพ่งลงบนตำราอีกครั้งแล้วร้องบอกลักษณะของกาตมน้ำพลังเทอร์โบออกไป

“กาตมน้ำรูปร่างกลมป้อมตั้งอยู่บนเตาไฟที่กำลังร้อนจัด”

“เออละซี แล้วเราจะวาดอย่างไรละดาหลา ก็พู่กันของนายกลายเป็นคันเบ็ดไปแล้ว” ทานตะวันบอกกับดาหลา

“เอาน่า เดียวใช้มือพลัง **จ่าง แซ่ตั้ง** วาดก็ได้ นายรีบปืบสีของนาย

ชิง

เจอแล้ว!

วิธีการ
เจ้าปีศาจจุด
ที่กลายร่าง
เป็นน้ำ

เร็วๆ หนอยลี
เทพสุด!!
ปีศาจเส้นมัน
โจมตีมาแล้ว

ใส่มือข้างนี้ของฉันได้เลย อัญชันนายร่างภาพลายเส้นบนอากาศให้ฉันได้แล้ว”

“ได้เลยเพื่อน”

อัญชันรีบวัดดินสอสายฟ้าร่างภาพตามลักษณะที่เทพธิดาบอกอย่างรวดเร็ว ส่วนทานตะวันใช้มือข้างหนึ่งควานหาหลอดสีที่ประจำหลัง จากนั้นบีบสีใส่มือดาหลา ดาหลาใช้มือพลึงคิลปินเอก จ้าง แซ่ตั้ง เพียงข้างเดียวพรมสีลงบนภาพร่างของอัญชันกลายเป็นกาดม่น้ำยักษ์ตั้งอยู่บนเตาไฟที่ร้อนระอุ

“นั่นละ ใช่เลย พวกนายวาดได้เหมือนในหนังสือปะเลย”

เทพธูกร้องบอก พลังเอาใจช่วยเทพน้อยทั้งสาม ขณะที่สายธาร
น้ำกำลังตกลงจากหน้าผาถาโถมใส่พวกเขา

ก่อนที่พลังแรงของน้ำตกจะกระแทกตัวทั้งสาม ทันใดนั้นกาดม่น้ำ
พลังเทอร์โบก็เปิดฝาดอกแล้วดูดเอาสายน้ำทั้งหมดเขาไป เมื่อน้ำในกา
เดือดจึงกลายเป็นไอ พ่นออกมาจากปากของกาดม่น้ำ อัญชันรีบใช้ดินสอ
สายฟ้าของเขาดูดเอาไอน้ำเก็บไว้ทันที

เมื่อปีศาจจุดสิ้นสุดฤทธิ์หมดโอกาสรวมตัวกันกลายร่างเป็นสิ่งต่างๆ ได้อีก พวกเขาค่อยๆ ร่อนลงจากหน้าผาด้วยจานสีของทานตะวัน ขณะที่ เวทมนตร์ของปีศาจจุดเริ่มเสื่อมคลายป่าเห็ดลายจุดจึงค่อยๆ กลายสภาพ กลับเป็นทุ่งดอกไม้ที่สวยงามหอมสดชื่นดังเดิม แลวเทพน้อยทั้งห้าจึงเริ่ม ออกเดินทางต่อไป กับภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่รออยู่ข้างหน้า

ไปจัดการ
เจ้าจอมมาร
กันเลยพวกเรา!!

หิวข้าวอะ

เกี่ยวกับผู้เขียน ธันวา วงษ์อุบล

- เกิด 24 มีนาคม พ.ศ. 2514 อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี
- การศึกษา ค.บ.ศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูอุดรธานี ปีการศึกษา 2536
- ประสบการณ์ ครูผู้สอนรายวิชาศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6
อายุราชการ 19 ปี 9 เดือน
- ที่ทำงาน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระ-
การเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนยางทองพิทยาคม อ.นายาง จ.อุดรธานี สังกัด สพม.20
- ผลงานวิชาการ
- รายงานผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เส้น สี แสงเงา
ปีการศึกษา 2552
 - การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องทัศนศิลป์กับชีวิต เพื่อเพิ่ม
ทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2556
 - รายงานผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมรายวิชาศิลปะสาระทัศนศิลป์เพื่อเพิ่ม
ทักษะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เรื่อง สามเกลอตะลุยกุหลาบเขาคันทนา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556
- ผลงานวรรณกรรม
- นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน เรื่อง “รหัสลับสะท้านโลก”รางวัลชมเชย
โครงการ Nanmeebooks Award ปี พ.ศ. 2550 สนพ.นานมีบุ๊คส์
 - นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน เรื่อง “ฆาตกรรมลวง”รางวัลรองชนะเลิศ
อันดับ 1 โครงการ Nanmeebooks Award ปี พ.ศ. 2551 สนพ.นานมีบุ๊คส์
 - รางวัลชมเชยการประกวดหนังสือดีเด่น งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
ครั้งที่ 37 ประจำปี พ.ศ. 2552 ประเภทนวนิยาย เรื่อง ฆาตกรรมลวง
 - นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเรื่อง “ฆ่าอำพราง”สนพ.นานมีบุ๊คส์
(จัดพิมพ์ พ.ศ. 2554)
 - เรื่องสั้น “หนี” เขารอบ 54 เรื่องสุดท้ายโครงการประกวดเรื่องสั้น- กวีนิพนธ์
มติชนสุดสัปดาห์ (ปี พ.ศ. 2554)